

Jagten i Kiddal.

Henvendelsen

I 1974 fik Grønbjerg Jagtforening en henvendelse fra bestyrelsen i Kiddal Aktieplantage, om man var interesseret i at leje jagten i skoven. Bestyrelsen i jagtforeningen bestod dengang af Niels Skytte, Henry Pedersen, Peder Christensen, Knud Westergaard og Wilfred Pedersen. I jagtforeningens protokol kan læses flg. fra et bestyrelsesmøde, onsdag den 5. juni 1974: "Bestyrelsen enedes derfor om at indkalde til en ekstraordinær generalforsamling og foreligge medlemmerne betingelserne." Bestyrelsen for aktieplantagen forlanger kr. 8.000, for det første år. Der må ikke bruges støverhunde, der må skydes indtil 6 stykker råvildt, 1 kronhjort og 1 kalv. Betingelserne for at jagtforeningen bliver lejer af Aktieplantagen er, at jagtlejen holdes udenfor kontingentkassen og at medlemmerne forpligter sig ved underskrift at garantere jagtlejen."

Beslutningen

På den ekstraordinære generalforsamling den 11. juni, vistes interesse for sagen, og 18 medlemmer tegnede sig for jagtlejen. Man gik i gang med at planlægge jagterne, og den 5. oktober 1974 kunne man afholde den første fællesjagt i Kiddal drevet i jagtforeningsregi.

I begyndelsen var det skovens direktion, som udstak grundreglerne for jagtudøvelsen og jagtforeningens bestyrelse, som planlagde jagterne i detaljer. Efterhånden overlod man det til Jagtforeningen, selv at forvalte jagten.

I 1981 blev der afholdt et jagtmøde på Grønbjerg Gl. Skole. Nu blev alle jagtens medlemmer draget mere ind i diskussionen om jagtens udøvelse og som det fremgår af mødereferatet i 1981:

"Der kunne på mødet ikke opnås enighed om forskellige jagtlige spørgsmål. Drøftelserne var dog ret nyttige og det blev bestemt at afholde et møde senere."

På denne måde udviklede jagten sig og der skulle hele tiden tages stilling til nye situationer. På et jagtmøde i 1985, blev der sågar vedtaget en resolution angående jagtens fremtid i Kiddal Plantage.

Generalforsamling

Dermed gik man over til at afholde en slags generalforsamling for Kiddal Jagten. I 1993 besluttede man, at afholde en trykragt i begyndelsen af september, med efterfølgende frokost og jagtmøde. Det foregik i skurvognen i skoven, og er i dag blevet en tradition og på dette møde kan alle fremlægge forslag til ændringer og nye tiltag.

Selve jagten

Der kunne nævnes mange eksempler på de ændringer der er sket i jagten gennem disse år, men det ville dog nok føre for vidt. Til gengæld er der masser af faste traditioner. De som gælder overalt i landet, men også traditioner som gælder jagterne i Kiddal.

Fra Grønbjerg Jagtforening er 22 medlemmer med i Kiddal-Jagten. Tre medlemmer har været med fra begyndelsen: Kristen Agerlund, Hans Kristian Jensen og Edwin Rasmussen.

Hvert medlem må invitere en gæst med på hver af de 6 fællesjagter der afholdes om efteråret og vinteren. Der er dog som regel kun 25-30 jægere, når vi kl. 10 samles ved skurvognen. Man hilser på hinanden og ofte er der gæster med, som måske kun er i Grønbjerg den ene gang om året.

Planlægningen og regler

Bestyrelsen planlægger jagtens forløb, hvorefter den obligatoriske bitter bliver hældt op, der blæses til samling på jagthorn og formanden holder parolen.

Han fortæller hvad man må og hvad man ikke må. Skytterne fordeles, alt efter hvor de skal "stå for" og hundefolkene begynder at gå ud, hvorfra første så skal drives.

Formiddagen byder på to såter, hvorefter vi igen samles i skurvognen og den medbragte frokost nydes.

Det vildt der evt. er skudt om formiddagen hænges på vildtkrogen og mens maden nydes, fortælles der om oplevelser fra hver enkelt post. Nogle gange er det hurtigt overstået, mens der andre gange er set og oplevet en masse og måske skal historien krydres med en vittighed.

Som et økonomisk bidrag til vores jagtbitter, fodermarker osv. gætter vi "ben og skud". Hvor mange ben ligger der på paraden, når jagten er afsluttet? En hanræv tæller 5, en skovsnepe 3, en kronhjort tæller det antal sprosser geviret har og de andre dyr tæller det antal ben, de nu en gang er udstyret med. Antallet af ben + antal afgivne skud giver resultatet. Alle gætter og for hvert gæt lægges 20 kroner. Den som er tættest på, vinder en halv flaske snaps og overskuddet går i kassen. En halv flaske snaps tilfalder også den, som nedlægger en ræv. Til gengæld koster det 25 kr. at skyde forbi på en sådan.

Efter frokosten og snakken kaldes igen til samling, hvor formanden orienterer om eftermiddagens forløb. To såter drives, og afhængig af formiddagens jagt tilrettelægges nu eftermiddagens jagt.

"Vildtparade"

Efter jagten er der "vildtparade" og der afholdes auktion. "Fiskalen", som formanden udnævner om morgenen og som sørger for, at de skrevne og uskrevne regler bliver overholdt, uddeler bøder. Der takkes af og så er dagen slut, hvis ikke snakken går i en time eller to, inden stedet forlades.

Bukkejagten

Bukkejagten i maj, juni og juli er et kapitel for sig. Denne jagtform, hvor man færdes alene i skoven for at prøve kræfter med den røde sommerbuks overlegne sanser, er for mange den "rigtige" form for jagt. Vi har lavet en rotationsplan, så dagene fordeles, blandt medlemmerne. Nogle benytter sig ikke af muligheden, da den ikke er "deres" jagtform, mens andre dyrker den intensivt. Skyder man en buk, er man ude resten af bukesæsonen, og man er nederst på næste års liste.

De sidste mange år er der skudt 3-5 bukke i skoven, mens der udenfor hos naboer til skoven skydes nogenlunde det samme, måske lidt mere. Vi er meget opmærksomme på bestanden af rådyr, hvilket medfører at råerne er fredede først på sæsonen. Det er ikke usædvanligt, at vi på en efterårsjagt ser 10-15 rådyr.

Krondyrene

Krondyrene kommer og går. Vi ligger så tæt på Hoverdal at dyrene vandrer ud derfra, for at trække tilbage hvis der bliver for meget uro. Der er som regel et par hinder, som får kalve i skoven i løbet af sommeren. Man kan ikke tale om en fast bestand af krondyr, men med den kraftige fremgang kronvildtet har haft, kan vi håbe at det kommer.

Der er i årenes løb skudt en del krondyr i Kiddal. På trykjakten i september 2000 fik konsortiets yngste mand, Henrik Skytte en fornem hjortedebut. Fra en "hochsitz" i den nordlige del af skoven, så han en hind komme over et spor. Han lagde riflen til skulderen og skulle lige til at skyde den spidshjort, som fulgt lige i hælene på hinden. Han når lige at se den

næste hjort og flytter sigtet over på den. En stor flot 12-ender, som bliver nedlagt med en fin placeret kugle. Det yngste medlem og den hidtil største hjort.

Kronvildtet tåler ikke så megen uro som råvildtet. Uro er der, når der færdes folk i skovene, og her må vi heller ikke glemme os selv, jægerne. Selv om vi færdes lydløst efter bukken, sætter vi også fært efter menneske og forstyrrer. Om efteråret, hvor glammende hunde jager dyrene ud til skyttekæden, forstyrres dyrene. Det er dog en kortvarig forstyrrelse, så dyrene hurtigt falder til ro igen.

Skovsnepper

Kun få jægere vil nogensinde få chancen, for at dublere skovsnepper. (At skyde to stykker vildt i to skud, uden at fjerne bøssen fra skulderen). De færreste som får chancen, har dygtigheden til at udnytte situationen, men det oplevede Eigil Skytte og et par vidner på en jagt den 13. november 1994.

Dette gjorde Eigil til Dansk Snekpeklub's medlem nr. 42. Ser man tilbage i de gamle protokoller, kan man se at novemberjagterne i Kiddal ofte har budt på mange snepper. År 2000 var et helt usædvanligt sneppeår.

På den første novemberjagt blev der skudt 16 snepper i 70 skud, hvilket var det meste der var skudt på én dag. Det var en lun november måned med en del nedbør. Snepperne gjorde ophold i Kiddal for at fouragere. På den efterfølgende jagt, fjorten dage senere fik vi en usædvanlig jagtoplevelse. Der var snepper over alt. På vildtparaden lå 26 snepper og et rådyr. Der var affyret 75 skud. Ben og skud tilsammen gav 157. Det havde ingen gættet. Det efterår fik vi endnu et medlem i Dansk Snekpeklub. Flemming Husted, som endda præsterede to dubletter, men da det kræver to vidner, var den anden dublet ikke gyldig.

Oplevelsen

Hver jagt, er det en unik oplevelse. Den gamle jæger som tænker tilbage på de måske tusindvis af gange han har været på jagt, vil ikke opleve to dage som var ens. Det er ikke sikkert at man skyder noget, det er ikke sikkert at man ser et stykke vildt, men alligevel har man oplevet et eller andet. Gennem alle årene har Kiddal givet, alle de jægere, som har gæstet skoven, mange oplevelser.

At vi i Grønbjerg Jagtforening har jagten i Kiddal, gør foreningen til noget specielt. Kun få jagtforeninger har sådanne enestående jagtmuligheder. Vi er bevidste om dette og om det ansvar der medfølger i forvaltningen af jagten. Vi har de seneste år etableret flere vildtagre, så dyrene har de bedste fødemuligheder i området. Vi justere kvoten på det antal dyr vi må skyde, efter hvor stor bestanden er og vi sørger for at vi jægere og vore gæster overholder de jagtetiske regler.